

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 73. Cæsar is rationes pro indulgendo Sacerdotum conjugio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](#)

Sæcul. XVI.
A.C. 1564.

dotes conjugatos nonnihil remittere, atque ea in re Silesiis, Moravis, Bohemis, atque Austriacis gratificari, & ad eorum preces inclinari velit, cum in hisce Provinciis absque hac indulgentia brevi nulli amplius Sacerdotes reperiri possent.

§. LXXIII.

Cæsar's rationes pro indulgendo Sacerdotum conjugio.

Hisce literis Cæsar brevem addidit explicationem earum rationum, quæ Sacerdotum conjugiis favere videbantur: præprimis autem hæc exponebantur: „negari non potest, utriusque testamenti testimoniiis uxores Sacerdotibus permitti, cum constat, quod Apostoli ipsi paucis exceptis conjuges habuerint: porro id, quod Christus post eorum vocationem mandaverit, ut se ab Uxoribus separarent, nullo loco reperitur: insuper liquet in prima Orientali, & occidentali Ecclesia usque ad tempus prohibitionis a Calixto Papa factæ, Sacerdotum conjugia libera, ac licita fuisse; proinde cum natura nostra fragilis sit, & omnium ætas ab adolescentia in malum prona, necnon caro sit stimulus peccati, arctissima que continentiae via, paucique reperiuntur, qui carnis stimulum non sentiunt,

Sæcul. XVI.

A.C. 1564.

„tiant, & in igne positi non ardent,
 „sitque talis ignis concupiscentiae ad
 „perniciem devorans, Dionysius Co-
 „rinthi Episcopus in epistola, quam ad
 „Gnosticos prescripsicerat, prudentissime
 „Pinytum Suffraganeum monuit, ne
 „cœlibatus onus tanquam necessarium
 „fratribus, id est, Clericis suis impo-
 „neret, sed infirmitatis plurium ratio-
 „nem haberet. „

Postea etiam proferebatur in eadem
 epistola celebris illa historia de Paph-
 nutio, quam Socrates, & Sozomenus
 referunt, licet eadem pluribus saltem
 suspecta videatur: „His dictis addebar-
 „tur quoque ista: gravior adhuc hodie
 „urget ratio, ut circa hunc articulum
 „Sacerdotibus honesta permittatur li-
 „bertas, quam in illo sæculo, ubi pie-
 „tas, & Cleri fervor hanc indulgen-
 „tiam haud esse necessariam suadebant
 „præterea ob connubii interdictum ea
 „est Sacerdotum penuria, ut theolo-
 „gorum Scholæ apud Catholicos va-
 „cuæ sint, spretisque Episcopis omnes
 „ad Sectariorum Gymnaſia profugiant,
 „ibique quali quidi reanuum impositio-
 „ne accepta se paſſim ingerant, unde
 „fit, ut evadant Ecclesiæ Catholicæ,
 „supra quam credi possit, dedecori:
 „qui tamen libertate conjugii permissa,
 „omnes in Ecclesia nobiscum manerent:

„pro-

„proinde Ecclesiæ bono congruere vi- Sæcul. XVI.
A.C. 1564.
 „detur, ut sua Sanctitas contra re-
 „gulæ severitatem ea in re aliquid in-
 „dulgeat, & liceat viris sacram vitam
 „professis vel in cœlibatu permanere,
 „vel matrimonium contrahere, ut dein
 „honesti mariti, qui docti, & rerum Ec-
 „clesiafticarum periti sunt, ad sacros
 „majores Ordines admittantur; Præ-
 „terea peto, ut cum Sacerdotibus, qui
 „jam antea contra constitutiones sacras
 „matrimonium contraxerunt, in tanta
 „ministrorum inopia dispensetur, & ii
 „per Ecclesiam gratoe tolerantur, ac
 „denique Ecclesiis ministrandi, ac sua
 „munia obeundi cura ipsorum consciencie
 „relinquatur, cum valde absurdum
 „audiret, Sacerdotes conjugatos re-
 „movere, scortatores vero, qui contra
 „legem divinam, & humanam simul
 „peccant, delinquentes pati; si vero ii
 „castitatis voto adstringendi videantur,
 „certe ad Sacerdotium promoveri non
 „debent, nisi qui proiecta jam ætate
 „sunt, & de quibus spes certa concipi
 „potest, quo cœlibatum pie, & in-
 „violate colant.” Attamen Imperator,
 quantumvis id impense efflagitaret,
 nihil a Pontifice circa hunc articu-
 lum impetrare potefat. (C)

S 5

§. LXXIV.

(*) Anhæ rationes freipsa a Maximiliano II.
Chri-